

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2015. október 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2015. április 1. napján kihirdetett 3.B.32/2015/9. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A börtönbüntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, míg a közügyektől eltiltás mértékét 4 (négy) évre **súlyosítja.**

Mellőzi a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés kapcsán a három hónap kitöltésére vonatkozó szövegrészt.

Kötelezi a vádlottat az eljárás során felmerült 71.613 (hetvenegyezer-hatszáztizenhárom) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma ..., lakcíme: ...

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 3.B.32/2015/9. számú ítéletében **vádlottat** bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés 1. tétel). Ezért 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, megállapította a feltételes szabadság legkorábbi időpontját, határozott a lefoglalt bűnjel jogi sorsáról, és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet kihirdetését követően az elsőfokon eljáró ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, és további 33.376 Ft bűnügyi költség megfizetésére való kötelezése végett jelentett be fellebbezést, amit írásban is indokolt.

Rámutatott, hogy a törvényszék által értékelt enyhítő körülmények közül melyek azok, amelyek nem, vagy csak minimális nyomatékkal értékelhetők, illetve álláspontja szerint további jelentős számú súlyosító körülmény is megállapítható a vádlott terhére.

Véleménye szerint enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, azonban betegségei illetve az, hogy vele együtt élő idős édesapjáról gondoskodik, legfeljebb csekély súllyal értékelhetőek a javára. Mellőzendőnek tartotta az enyhítő körülmények közül a sértetti közrehatást illetve az őszinte megbánásra történő hivatkozást. Kiemelte a súlyosító körülmények közül, hogy a vádlott korábban két alkalommal volt büntetve, mindkétszer erőszakos vagy erőszakos jellegű cselekmények miatt, a cselekmény garázda jellegét, valamint azt, hogy a sértett a bűncselekmény következtében maradandó fogyatékosságot szenvedett el, életminősége is jelentősen romlott. További súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a sértett a bűncselekményt ittas állapotban követte el.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.126/2015/1-2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést alaptalannak találta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, és megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán két helyen helyesbítendő, azzal, hogy a sértett a mackó felsőjét vetette le, illetőleg mellőzendőnek tartotta a lép létfontosságú szerepére vonatkozó megállapítást. Kifejtette továbbá, hogy a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, és a cselekmény minősítése törvényes. A törvényszék eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

További súlyosító körülményként kérte megállapítani a vádlott terhére, hogy alkoholos befolyásoltság alatt, cselekményének abbahagyására felszólítás és folytatásának megakadályozása végett történt közbeavatkozás ellenére, a sértett védelmére kelt személyt is támadva, nemcsak ütésekkel, hanem rúgásokkal is valósította meg cselekményét.

Álláspontja szerint a súlyosító körülmények súlyára és nyomatékára figyelemmel enyhe a speciális minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés.

Összességében indítványozta a tényállás helyesbítését és a büntetéskiszabási tényezők korrekcióját követően a börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének felemelését, a járulékos rendelkezések kapcsán pedig a feltételes szabadságra bocsátás esetében a három hónap kitöltésére vonatkozó szövegrész mellőzését, valamint a vádlott kötelezését az eljárás során felmerült összes bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma ...

A vádlott és védője az ítélet kihirdetését követően a szabadságvesztés büntetés felfüggesztése céljából élt jogorvoslattal és a büntetés enyhítését kérte.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát. Kifejtette a büntetés súlyosítására irányuló érveit, rámutatva többek között arra, hogy a terheltet súlyos testi sértés büntette miatt ítélte el korábban a bíróság felfüggesztett szabadságvesztésre, amely próbaidejének letelte utáni hónapban követte el a terhére rótt újabb bűncselekményt. A sértett közvetlen életveszélybe került az ittas állapotú vádlott cselekménye következtében. Véleménye szerint a középértékhez közelítő joghátrány kiszabása szükséges a büntetési célok elérése érdekében.

A vádlott védője az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést fenntartotta, és az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte. Véleménye szerint enyhítő körülményként figyelembe kell

venni az ügyészi álláspont ellenére, hogy védenca törvénytisztelő személy, és őszinte megbánását mutatott a cselekmény elkövetése óta, amiről az elsőfokú bíróság is meggyőződhetett. Kifejtette, hogy az előéleti adatok az elsőfokú bíróság előtt is ismertek voltak, a vádlott ittasságáról pedig nem áll rendelkezésre adat. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket feltárta és megfelelően értékelte, azonban álláspontja szerint elégséges végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása.

Vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint, és megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le az eljárást, olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi felülbírálatát akadályozta volna.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, az ellentmondásokat megkísérelte feloldani. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el a tényállás megállapítása során.

A Tatabányai Törvényszék a tényállás megállapításakor értékelte **vádlott** ténybeli beismerő, ugyanakkor bűnösségét tagadó vallomásával szemben a személyi bizonyítékokat, a szakértői véleményeket és egyéb adatokat.

A **D.** Vendéglő biztonsági kamerája által rögzített felvétel objektív, meghatározó bizonyítékul szolgált az ügyben. Ezen egyértelműen láthatóak az események, amely az elfogulatlan tanúvallomások mellett cáfolta a terhelt jogos önvédelemre alapított védekezését. A törvényszék a felvétel elemzése kapcsán rámutatott, hogy azon az látható, hogy nem a sértett intézett támadást a terhelt ellen, hanem ellenkezőleg, ő kényszerült védekezésre. **Vádlott** volt a kezdeményező, aki a szóváltást követő dulakodás közben megütötte és megrúgta **sértettet**. Ezt alátámasztva nyilatkoztak a tanúk, akik közül a bíróság kihallgatta **sértettet**, **1. tanút**, aki védeni próbálta a sértettet, **2. tanút**, aki megerősítette, hogy a sértett részéről nem volt támadás. **3. tanú** ugyancsak szemtanúja volt az eseményeknek, míg **4. tanú**, **5. tanú**, **6. tanú**, **7. tanú** és **8. tanú** - akiknek a vallomásait ismertette a bíróság - közvetett módon szereztek tudomást a verekedésről.

A sértetti és az egyéb tanúvallomások a kamera által rögzített eseménysorral egyértelműen megfeleltethetőek, ahogy azt az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során helyesen kifejtette.

9. tanú vallomását a beszerzett bizonyítékok alapján nem fogadta el a bíróság - amit helytállóan meg is indokolt -, hiszen az valóban a többi vallomással, illetőleg a kamerafelvétel anyagával ellentétes volt.

Figyelemmel volt a törvényszék a sértett sérülései kapcsán készített igazságügyi orvos szakértői véleményre, orvosi dokumentációra, továbbá a bizonyítás anyagát képezte a vádlott vonatkozásában született orvos-szakértői vélemény és ambuláns lapok tartalma is.

Mindezek alapján megállapította az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, amely - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - helyesbítendő azzal, hogy a sértett nem a pólóját, hanem a mackó felsőjét vette le amikor kiment az udvarra, és mellőzendő a tényállás utolsó előtti bekezdése a lép létfontosságú szerepe vonatkozásában.

Mellőzi az ítélőtábla továbbá az ítélet 2. oldal 5. bekezdésének azt a mondatát, hogy a sértett számított arra, hogy verekedés alakul ki közte és a vádlott között, mivel a sértett szubjektív érzete nem a ténymegállapításokhoz tartozik, hanem az indokolásba.

Azzal viszont kiegészíti az ítélőtábla a történeti tényállást, hogy nagy erejű tompa erőbehatás okozta a lép sérülését és a vádlott alkoholos befolyásoltság alatt állt, ez utóbbit az ambuláns lap és az OMSZ Mentési dokumentációs lapján feljegyzettek támasztják alá.

Ezekkel a pontosításokkal a tényállás megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, és alapját képezte a másodfokú felülbírálatnak.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes, a jogi indokolás mindenben helytálló.

Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a vádlott a Btk. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. tételeiben írt életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában a sérülés okozására irányuló egyenes szándékkal cselekedett, és a rúgások eredményeként, azzal ok-okozati összefüggésben bekövetkezett léprepedés életveszélyes sérülés, amely tekintetében pedig eshetőleges szándéka állapítható meg. Helytállóan mutatott rá, hogy a sérülések helye, jellege, a bántalmazás módja, intenzitása és kitartó volta, továbbá a célzott testtájék ezt a következtetést alátámasztja. Az orvos-szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta, hogy a lépsérülés és a következményes hasúri vérzés orvos-szakértőileg életet közvetlenül veszélyeztető állapotnak tekinthető, szakszerű orvosi segítség, ellátás nélkül a sértett halála bekövetkezett volna.

A Btk. 22.§ (1) bekezdése értelmében nem büntethető az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges. A jogos védelmi helyzetet megalapozhatja a jogtalan támadás és annak közvetlen fenyegetése. A védekezést támadás előzi meg, az elhárítás válasz a támadásra. A támadás olyan jogtalan, erőszakos magatartás, amely megvalósítja valamely bűncselekmény törvényi tényállásának ismérveit.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy jogos védelmi helyzet nem állapítható meg - figyelemmel a jogos védelem kérdéseiről szóló 4/2013. Büntető jogegységi határozatban írtakra is -, hiszen mint ahogy a bizonyítékok értékelése körében is kitért erre, **sértett** nem intézett támadást a vádlottal szemben, hanem védekezni és hátrálni próbált.

Egyetértett azzal tehát a másodfokú bíróság, hogy a megalapozott tényállásból következően nem valósult meg a vádlottal szemben olyan jogtalan támadás, amit el kellett volna hárítania, ekként az említett bűnösséget kizáró ok nem áll fenn.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomó részt számba vette az elsőfokú bíróság. Helyesen mutatott rá, hogy súlyosító körülmény a vádlott esetében a kezdeményező

szerepe, a cselekmény garázda jellegű elkövetési módja, az, hogy kitartóan ütötte, rúgta **sértettet**, akinek a bántalmazás következtében maradandó fogyatékosága keletkezett, ennek következtében életminősége is jelentősen megromlott. További súlyosító körülmény a terhelt alkoholos befolyásoltsága. Az enyhítő körülmények közül mellőzendő a sértetti közrehatás. A vádlott megbánó magatartása enyhébb nyomatékkel értékelhető, hiszen a beismerő vallomása arra irányult, hogy a testi sértés elkövetését elismerte, azonban az egész eljárás alatt jogos védelmi helyzetre hivatkozott.

Valamennyi súlyosító és enyhítő körülményt tekintve az ítéletábra álláspontja szerint a cselekmény büntetési tételkeretéhez mérten - 2-8 évig terjedő szabadságvesztés - a törvényi minimumhoz közelítő joghátrány súlytalan, figyelemmel arra is, hogy a terhelttel szemben korábban hasonló bűncselekmények miatt kiszabott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés nem jelentett kellő visszatartó erőt, hiszen újabb bűncselekményt követett el. Úgy ítélte meg az ítéletábra, hogy összességében indokolt a joghátrány súlyosítása a fokozatosság elvét és az egyéniesítést szem előtt tartva, ezért 3 év 6 hónapra felemelte a börtönbüntetés mértékét, és azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is. Az így kiszabott fő- és mellékbüntetés immár kifejezi az általános és speciális büntetési célokat.

Az ítélet járulékos rendelkezései azzal törvényesek - osztva a vádhatóság álláspontját -, hogy a Btk. 36.§ és 38.§ (2) bekezdés a./ pont alapján ilyen tartamú szabadságvesztés esetében valóban szükségtelen a feltételes szabadságra bocsátás kapcsán a legkevesebb 3 hónap kitöltésére való utalás, illetőleg a vádlott viselni köteles a saját sérüléseire vonatkozó orvosszakértői vizsgálat költségeit, mivel az jelen ügygel összefüggésben merült fel.

Az ítéletnek a Be. 117.§ (1) bekezdés, 258.§ (2) bekezdés b./ pont, (4) bekezdés alapján tartalmaznia kell a vádlott személyazonosító okmányának számát, amelyet a másodfokú bíróság pótol, illetve rögzítette a megváltozott lakcímét.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Tatabányai Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2015. október 15. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2015. április 1. napján kelt 3.B.32/2015/9. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2015. október 15. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: